

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Eforia dela Brașov.

Sunt cunoscute neînțelegerile, cari de câțva timp împedecau buna înțelegere între cei chemați a conduce importantele noastre instituțiuni culturale dela Brașov. Nici nu le mai indicăm în detalii, pentru că dorința noastră este, ca să dispară pentru totdeauna dintre noi și amintirea lor, și spre binele și bucuria generală să se coboare asupra tuturor duhul înțelegerii frățesci.

Aceste neînțelegeri, transplantate de pe terenul vieții sociale în sinul corporațiilor bisericesci, încredințate în sensul legământului dela 1851 cu conducerea afacerilor acelor școle, insuflau nu puțină grijă superiorității noastre bisericesci, pentru-că știut este, că neînțelegerea mai ales dintre frați produce mulțime de alte rele, cari își manifestă urmările lor dezastrușe în mersul cauzelor comune.

„Unde intră cërta 'n casă
„De-acolo norocul iasă!“

Drept aceea din partea ei s'a făcut tot posibilul pentru reîntrirea activității acelor corporațiuni în cursul lor normal. Noi încă am luat în repetite rânduri cuvântul în această cauză, și mai ales în Nr. 74 al foii am insistat pentru împăcare, dîcînd între altele.

„Cei ce vor pregăti terenul de pace și cei ce vor ceda interesului comun, uitând dușmăniile dintre frați atât de urite și păgubitoare: aceia vor fi binevoitorii școlilor“...
„Am dori deci, ca duhul păcii și al bunei-înțelegeri să se pogore asupra tuturor, ca fiecare în special să subordoneze nedumeririle personale interesului comun, și astfel toți să dovedescă împreună, că sunt pîntrunși de aceeași dragoste părintească față de fătul, care din iubire și armonică împreună-lucrare s'a născut și a crescut până acum“.

Dar nu numai cercurile bisericesci, ci toți cărora le zace la inimă progresul nostru comun, au dorit aceasta.

Tactul laudabil și purcederea înțeleptă a Înaltpreasfinției Sale arhiepiscopului și metropolitului nostru Ioan, a pregătit astfel terenul, ca membrii de-

legațiunii din cele două parohii să nu se îndepărteze tot mai mult în căile lor, ci ca și unii și alții să-și îndrepteze cursul spre centrul terenului de comună activitate. Capacitatea și indulecarea tuturor spre acesta a fost obiectul deosebitei sale preocupățiuni, mai ales cu ocaziunea mergerii la sfîșirea bisericeii din Cetate și de atunci încôce.

Resultatul pașilor făcuți și al deciziunilor luate în consistoriul arhidiecezane și cel metropolitan, a fost esmiterea unui comisar consistorial pentru încercarea aplanării divergențelor și pentru constituirea eforiei. Comisariul s'a designat în persoana unuia din cei mai valoroși fii ai bisericeii și neamului nostru, în persoana a de toți stimatului Dr. Ioan Mihai dela Orăștie. Acesta prin elocvente cuvinte și cu convingătoare espuneri a știut să zugrăvescă în fața tuturor tabloul adevărurilor cuprinse în memorabilele cuvinte ale repausatului Metropolit Miron:

„Asupririle din partea străinilor ne adună și ne întăresc; iar certele și împăcherile din sinul nostru ne risipesc și ne consumă puterile“. Cuvintele lui au avut efectul dorit. Purcederii calme, imparțiale și înțelepte a comisariului i-a succedat alăturarea nedumeririlor personale, apropierea unora de ceilalți și în cele din urmă împăcarea celor învrăjbiți și prin aceasta a adaus la activul domniei sale un nou titlu de deosebit merit, care i-s'a și recunoscut din partea tuturor, pentru că prin acesta credem a fi pus capăt unei chestiuni odioșe și a fi readus organismul instituțiilor noastre culturale dela Brașov în cursul unei funcționări normale.

Dr. Mihai, împăcând pe membrii delegațiunilor, a constituit eforia, în frunte cu părintele protopresbiter Ioan Petric și cu dl. Diamandi Manole și a făcut pașii necesari pentru compunerea și votarea unui „Regulament intern pentru ulterioara conducere a afacerilor din eforie și delegațiuni.

Acest succes a umplut de sinceră bucurie ambele părți, acum înfrățite, și

acestei bucurii și mulțumiri sufletesci i-au dat expresiune și în punctul ultim al protocolului luat. Acesta sună ast-fel:

„In fine dl. Diamandi Manole în termini călduroși mulțamește dlui comisariului pentru zelul și interesul viu, ce l'a arătat întru rezolvarea acestei probleme grele, care cu onoare a și adus-o la soluțiune norocoșă. Ii doresce sănătate și viață îndelungată, ca să-și pôtă validita bunele sale intențiuni față de instituțiunile noastre bisericesci și școlare, ceea-ce eforia școlară intimpină cu insuflețite „se trăiescă!“

De asemenea bucurie sunt cuprinși de sigur toți fiii bisericeii noastre și mai ales noi, cari ne-am putut convinge, că cuvintele noastre citate mai sus au fost urmate din ambele părți, întru cât și o parte și alta și în deosebi părintele protoiereu V. Voina în interesul păcii a dat dovezi de netăgăduită abnegație personală. Interesul comun, binele școlilor și bunul mers al afacerilor a fost idealul comun, în fața căruia — spre lauda lor fie dîs — toți s'au plecat, jertfînd susceptibilitățile personale.

Constatînd aceste și dorind ca pacea făcută să fie vecinică, încheiăm dîcînd la adresa tuturor factorilor, cari au contribuit la restabilirea mult doritei înțelegeri: „**Fericiti făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema!**“

Sinod în biserica gr. cat. Diarul „Unirea“ vestește, că pe 21 Novembre n. se va convoca un *sinod* la Blaj.

Epilogul sentinței din Belgrad. Se svonește, că comitetul sêrbesc din Geneva va începe o **campanie de protestare** în totă Europa contra hotărîrii dată de curtea marțială din Belgrad în procesul de înaltă tradare.

Contra tuberculozei. S'a constatat, că Ungaria e țera mai agreată bacililor de tuberculosă, căreia an de an cad jertfă cam 1/2 milion locuitori. În vederea acestui fapt s'au lansat *apeluri* în scopul ridicării unui

sanatoriu corespunzător pentru îngrijirea bolnavilor, și adecă în ținutul Budakesz, pe un loc donat de capitala țerii.

Revistă politică

Din Austria. În urma demisionării cabinetului Thun, a fost însărcinat contele Clary-Aldringen cu compunerea noului ministeriu, care va fi un ministeriu de tranziție. Absolvirea guvernului Thun și numirea noilor ministri va avea loc încă ađi.

România. Regulamentul taxelor la Porțile-de-fier, introdus cu 1 Septembrie a. c. din partea Ungariei, formeză obiectul de discuție al presei române. Prin noul regulament navigația pe Dunăre, s'a îngreuiat cu mari taxe și dintre Țerile riverane, România e mai mult interesată a lua poziție în această afacere.

În ajunul războiului. Se așteptă cu încordare respunsul republicei Transwaal la ultimatul Angliei. Tôtă lumea e convinsă, că în câte-va zile războiul se va declara, căci Buri (așa se numesc locuitorii de origine olandeză a Transwalului) nu sunt dispuși a-și vinde independența așa ușor, iar Englesii au interese de a nu ceda unui stat, care stă în calea aspirațiilor lor de expansiune în Africa sudică. Buri continuă cu febrilitate mobilizarea trupelor la granitele țerei lor, deschise apröpe de tôte părțile

Dela școla de fete a Asociațiunii.

Sâmbătă în 30 Septembrie curent nou, a fost o đi duiosă pentru școla Asociațiunii. În aceea đi distinsul profesor G. Dima și-a luat rămas bun dela elevele școlii și dela colegiul didactic.

La örele 10 a. m. profesorii de clasă au întrunit tôte elevele în sala festivă a institutului. Domnul Dima încunjurat de membrii colegiului didactic, s'a prezentat în mijlocul elevelor.

FOIȚA

Georgiu Dima.

În o foiță publicată în un număr anterior al diarului nostru am đis, că este fericit omul, care, în viață fiind încă, vede recunoscut zelul și succesul activității sale.

Intrăgă săptămăna trecută a fost plină de emoțiuni.

Societatea din Sibiu în mod imosant și-a manifestat durerea sa pentru pierderea domnului Georgiu Dima, care s'a validat aici ca factor cultural, și stimei, iubirei, recunoștinței sale i-a dat expresiune prin cele mai delicate semne ale iubirei.

Din tragicul incident al trecerii din viață a dōmnei Ioana Bădilă, cu a cărei familie familia domnului Dima a stat în legături de rudenie, s'a abstat dela banchetul festiv, care era insinuat din partea societății din Sibiu în onörea domnului Dima.

Publicul român din Sibiu și-a știut manifesta în alt mod stima și iubirea față de domnul Dima.

La inițiativa comitetului reuniunii române de musică din Sibiu și cu conlucrarea d-șoșelor membre active ale reuniunii, d-șoșele Eleonora Borcea, Minerva Cosma, Maria

Popeseu, Maria Tilea, din partea societății române din Sibiu i-s'a făcut domnului Dima present un inel de aur cu briliant, care a reprezentat un preț de 168 florini v. a.

Reuniunea română de musică din Sibiu a fost locul unde domnul Dima a desvoltat binecuvântata activitate, care a atras admirațiunea și recunoștința tuturor acolora, cărora le zace la inimă cultura și progresul în sinul poporului român.

Din partea membrilor activi ai reuniunii i-s'a dat domnului Dima un admirabil Album, cu subscrierile tuturor membrilor activi, cari au fost în reuniune în decurs de ani 18 sub conducerea lui Dima.

Reuniunea română de musică din Sibiu își ține probele sale Mercurea sêra dela örele 6—8.

Mercurea trecută a fost cea din urmă probă sub conducerea domnului Dima. La örele 6 toți membrii activi erau întruniți în sala dela Musikverein, și fiecare era la locul seu în ordinea esemplară, care s'a intrupat în reuniune sub conducerea domnului Dima.

Eram toți îmbrăcați în haine de sêrbătore. Pe fețele tuturor era imprimată o adöncă durere, căci noi mult am iubit pe directorul nostru de musică.

În o conferență confidențială a tuturor membrilor reuniunii, care a premers tot Mer-

curi acestei ultime probe, s'a luat conlusul, ca atât presentul suvenir din partea societății române din Sibiu, cât și Albumul cu subscrierile membrilor, să i-se predea domnului Dima în sala de probe, înainte de începerea aceleia, și predarea să o facă presidentul reuniunii.

La örele 6 întră domnul Dima în sala de probe, și e primit viu manifestațiuni de bucurie.

Presidentul reuniunii adönc emoționat, accentuând că reuniunea prin faptul, că directorul ei de musică este chemat între condițiuni cu mult mai favorabile la un alt institut de învățămînt, se simte și ea distinsă, remarcăză binecuvântata activitate a lui Dima în sinul reuniunii, care activitate o apreciează întrăgă societatea românească.

Ca semn al dragostei, care legă pe această societate românească de Dima ca director de musică, i prezentăză un inel de aur în briliante după model englezesc.

Ca semn al recunoștinței din partea membrilor activi, i prezentăză admirabilul Album cu o adresă, care face tötă onörea atelierului de aici, F. Neuzil.

Inecat în lacrimi răspunde directorul de musică G. Dima în fața acestor semne de dragoste și de stimă, și a modului cum ele se manifestăză.

În cuvinte elocvente arată greutățile,

prin cari a trecut reuniunea română de musică din Sibiu și speciala iubire, cu care el o a îngrijit.

Ca un părinte, care are un fiu mai slăbuț, mai mașter tractat, și tötă căldura inimei sale o concentrăză în grija pentru acest dulce copil, așa a făcut și el cu reuniunea. Ea a fost incidentul, că Dima a venit în iarna anului 1881 în Sibiu, ea a fost mai de apröpe de inima lui, și când scisiunile din societatea din Sibiu s'au manifestat și în sinul acestei reuniuni, el s'a pus în fruntea ei și timp de 9 ani o a condus și ca president, formând din ea un centru, un sanctuar, care a întrunit pe românii din Sibiu la o activitate comună.

În fine mulțămînd societății române pentru suvenirul plăcut ce-i prezentăză, mulțămînd membrilor reuniunii pentru manifestațiunea de iubire, promite că numai trupe se desparte de reuniune, însă cu inima remăne al ei, și dacă va avea vre-odată trebuință de sprijinul lui, să-l reclame acela cu tötă încrederea.

După aceste s'a trecut la lucrările obicei nuite, și s'au cântat mai multe din compozițiunile românesci, mărgăritare ale artistului Georgiu Dima.

Școla civilă de fete a Asociațiunii, la care domnul Dima a funcționat ca profesor

O liniște adâncă și solemnă cuprinse inimile, când distinsul profesor ridică vocea sa la adresa elevilor și a corpului didactic. Fețele se obidară, când auziră seriosul cuvânt, ce până acum nu voiam a crede: că „mutându-mă eu din Sibiu la Brașov, a sosit momentul, când trebuie să Vă ție și vouă, iubite eleve, un bun rămas! Înainte de a mă depărta însă, țin să Vă mulțumesc pentru buna ascultare, ce totdeauna ați dat cuvintelor mele și pentru diligența, ce ați dovedit în studiul ce eu cu plăcere V'am propus. Vă rog să continuați în această bună purtare și diligență, și atunci veți face cea mai mare bucurie părinților și profesorilor voștri, ear acestui institut, ce e o podobă a nămelui nostru, îi veți asigura un renume neperitor, ori-unde sörtea V'ar conduce pași.

„Vă mulțumesc în sfârșit, Iubite Eleve și Stimai Colegi, și pentru frumosul suvenir, ce mi-ați dat din incidentul despărțirii noastre, care-mi va revoca totdeauna în dulce reamintire örele petrecute în sinul D-Vöstre și Vă rog să-mi păstrați și D-Vöstră aceeași prețuită atenție.

„Doresc, ca bunul Dumnezeu să Vă ajute să fiți și mai departe pavăza culturai femeii române! Să trăiți mulți ani fericiți!”

Cuvintelor emoționate ale distinsului profesor a răspuns directorul șölei D-l Dr. V. Bologa, cam în următoarele:

„D-le Dima! Să-mi fie permis a mă face interpretul iubitelor noastre eleve și a stimaiilor mei colegi.

Ne aflăm în fața unui moment duos din cale afară pentru noi, când ne rostesci cuvântul: bun rămas! Cuvânt, cu care noi greu ne putem face sémă în singurătatea ce ne lași. Și când ne gândim la frumoșele rezultate, ce ne-ai asigurat prin conlucrarea D-Tale și la bunul renume, ce ai întemeiat institutului nostru, atunci durerea despărțirii noastre e mai mult decât legitimată.

Bine știm noi, că nu în mijlocul nostru modest ai atins punctul de culminație al lucrării D-Tale salutare, căci Dta ai aruncat valuri cu mult mai adânci și întinse, ce au fost puternic resimțite în viața culturală a unui întreg popor.

Dar ceea-ce se resimte în viața poporului român, care cu mândrie te-a numerat între fii sei distinși, aceea puternic se reflectază și în inimile noastre, lăsând urme neșterse întrînsele. Fii deci sigur, că inimile noastre pururea Te vor însoți cu căldură, și suntem mândri a te soci și mai departe unul dintre cei mai distinși fii ai poporului român.

Iar acum în calitatea mea de director al acestui institut, îmi împlinesc numai o plăcută datorie, când în atențiunea D-Tale, declar restul örelor țile de astăzi drept pausă pentru elevele șölei noastre. Dđeu să Te conducă și să Te țină încă mulți ani fericiți!”

Nesfârșite urale se repetau din partea elevilor.

După acest act duos, distinsul profesor s'a întreținut încă multă vreme cu membrii colegiului didactic, dela care și-a luat apoi cel mai cordial rămas bun.

în cei 7 ani din urmă, ca semn de stimă al elevilor și al corpului didactic i-a prezentat domnului Dima un calimar și un condei de argint pe lângă o adresă frumoșă.

Plecarea din Sibiu era destinată pentru Vineri sėra, din cause diferite însă ea s'a amănat până Duminecă dimineața.

Vineri sėra unii dintre cei mai intimi s'au întrunit la o cină comună cu familia domnului Dima.

Membrii activi ai reuniunii au prezentat dōmnei Dima (prin dōmna Maria Crișan) un frumos buchet de flori, și în animate conversațiuni a trecut sėra.

Profesorul seminarial Dr. Barcianu în cuvinte alese a reamintit timpurile de acuma 18 ani, de când a venit în Sibiu Georgiu Dima, și a trecut în revistă tinėra societate de atunci, care a primit cu brațele deschise pe domnul Dima, dând locul cuvenit și bėtrănilor, cari au lucrat la crearea postului de profesor în seminarium pe sėma artistului Dima.

În cuvinte alese și adănc simțite a vorbit dōmna Alecsandrina Mateiu pentru d-na Dima, care a fost un scump mărgăritar al corului reuniunii, asemenea din inimă a roștit cuvinte de recunoștință profesorului Dimitriu Cunțanu pentru familia Dima. Clericul Zenovie Popoviciu a adresat elocvente cuvinte de mulțumire domnului Dima pentru bunele servicii făcute în seminarium, dând di-

Revistă Bisericească.

Câte-va cuvinte asupra Simbolului Apostolic.

(Urmare)

Cel dintăiu d'ntre părinții și scriitorii bisericești, care rapörtă această tradițiune, este Rufin. Acesta în explicarea, ce o face simbolului Apostolic (expositio symboli apostolici) țice: „Apostolii fiind cu toții adunați și așteptând venirea Măngăitorului, după promisiunea dată de Domnul, după ce au luat Duhul cel Sfânt, îndată au și compus simbolul acesta al predicei, consfătuindu-se între dinșii și punėnd fie-care în el aceea ce simțea, și ast-fel ei ne-au dat această regulă a credinței“. După Rufin, tradițiunea această este raportată și de alți părinți și scriitori bisericești.

Acastă tradițiune nu are și nu pöte avea nici e bază istorică: Pentru că istoria evangelică, Faptele Apostolilor și nici una din scrierile Noului Testament, nu amintește nimic despre o întrunire comună a Apostolilor în scopul d'a alcătui o anume regulă de credință sau simbol, pe care s'el aibă ca bază în predicarea Evangeliului și a credinței în Iisus Christos. ? Nici apostolii, nici tradițiunea primelor secole, nici vre-un părinte bisericesc, până la secolul al V-lea, nu menționează nimic despre o întrunire a lor, în scopul de a compune o regulă comună sau simbol al credinței. Insuși Rufin raportând această tradițiune, nu-i arată origina istorică; ceea ce însămnă că nici el nu era sigur de ea. Nici sinódele locale, nici cele ecumenice, nu rapörtă nimic despre vre-un simbol alcătuit de apostoli. Tradițiunea raportată de Rufin începe cu el și se află numai la părinții și scriitorii apuseni, cari, nici ei, nu sunt de acord, nici asupra modului, nici a formei, precum nici chiar a scopului, pentru care s'a compus. La sinódele ecumenice unde s'au compus diferitele simboluri de credință, și nici chiar la sinódele din Nicea și Constantinopol, nu se face nici o mențiune despre existența vre-unui simbol apostolic, carele, de ar fi existat, sau l'ar fi cunoscut părinții acelor sinóde l'ar fi invocat în favoarea credinței ce apărau.

Din tóte acestea rezultă, că tradițiunea lui Rufin este o tradițiune fără vre-o bază istorică. Ea cel puțin, nuși are baza sa istorică în Noul Testament sau în istoria celor d'intăi patru secole ale bisericei. Căci este inexplicabil, cum apostolii, și mai ales Paul, să nu facă mențiune în nici una din epistolele sale despre așa numitul simbol al Apostolilor, dacă el ar fi existat și l'ar fi cunoscut ca compus de ei și mai ales, după o prealabilă înțelegere sau consfătuire. Dar și mai inexplicabilă este tăcerea tuturor părinților celor mai apropiați de Apostoli ca Climent Romanul, Ignatie, Policarp, Irineu, Clement Alexandreanul, Origen, Tertulian,

recție unei generațiuni, care are misiune sfântă în sinul poporului român.

Adănc emoționați au răspuns domnul și dōmna Dima, mulțamind de multele semne de iubire, cu care societatea din Sibiu le înfrumusețază drumul spre Brașov.

Duminecă dimineața la örele 7³/₅. un public distins se afla la gara din Sibiu spre a țice cel din urmă adio familiei Dima, spre a continua șirul de manifestațiuni ale stimei și iubirei, cu cari a fost distins directorul de musică Georgiu Dima.

Ne-a căđut bine, vėdėnd între stimatorii domnului Dima la momentul ultim de adio și pe pianistul-artist Victor de Heldenberg, cel mai bun și cel mai simpatic artist sas din Sibiu.

Mai elocuent vorbeau ochii scăldați în lacrimi de iubire.

O asemenea manifestațiune de stimă, de iubire, de recunoștință generală noi nu am mai vėđut în sinul societății române din Sibiu.

Fericit omul, care prin activitatea sa conscie și desinteresată scie și pöte îndemna o societate română cum e cea din Sibiu, la asemenea manifestațiuni de stimă generală, de recunoștință generală, de iubire generală.

Eusebiu, Ilariu și alții cari continuu în cėrtă și în luptă cu ereticii, n'au invocat, nici unul autoritatea simbolului apostolic, pe care s'el contrapună celor ce atacau credința.

Este förte probabil, că tradițiunea această a luat naștere în părțile apusului, pentru a confirma prin ea autoritatea simbolului, care circula în bisericile Romei și ale Apusului, a simbolului lui Marcel, care dobandise mai multe adaose și a'l introduce ast-fel, ca simbol universal, dându-i autoritatea apostolică și atribuind acestora alcătuirea lui.

Ast-fel se explică, cum simbolul acesta de la secolul al cincilea, până la al cincispre-decelea este considerat ca lucrarea apostolică și admis pretutindeni precum probază mulțimea exemplarelor latine, vechi Germane, Normande și vechi Franceze din diferite timpuri.

Pentru întâia öra autoritatea Apostolică a simbolului, fu atacată la 1555 de Virgiliu Urbina și mai tărđiu de Erasim. Astăzi, nu numai protestanții, dar chiar și cea mai mare parte din teologia catolice socotesc ca fabuloșă tradițiunea lui Rufin despre alcătuirea simbolului de către Apostoli. Nici unii, nici alții însă, nu atacă cuprinsul simbolului și-l au în us la multe servicii religioșe.

Asupra originii acestui simbol, o'piniunea cea mai apropiată de adevăr este că alcătuirea lui a plecat de la forma cea mai simplă catehetică, care se întrebunța la bottez, în biserica primitivă, avėndu-se de basă cuvintele Domnului, cuprinse în Evangeliul de la Mateiu, cap. 28, v. 19 când a trimis pe Apostoli, spre a predica Evangeliul la tötă făptura. Aceste cuvinte au fost de sigur primul simbol al credinței, care cu timpul din cauza eresilor, ce s'au ivit în sinul bisericei, a fost completat de sfinții Părinți, în spiritul învățaturii Apostolice, pentru a combate acele eresii și ast-fel a luat o formă mai amplificată, cu care a devenit în us în diferitele biserice, până ce s'a ajuns la forma comună a textului recept, admis de toți în secolul al cincilea, când pentru a-i da și mai mare autoritate, s'a inventat și tradițiunea, raportată de Rufin și alți părinți apuseni, despre alcătuirea simbolului de către însiși Apostolii, după ce au fost întâriți prin porörirea Duhului Sfânt asupra lor în limbi de foc, la sėrbătörea Cinciđecimeii.

(Va urma).

Replică,

la reflecțiunea publicată în Nr. 80 al „Tel. Român“, de „Modesta Romăncuță din Podgoria Aradului“.

(Urmare)

Dar lucrul de căpetenie e, că fetelor, — crescute în astfel de institute cu atmosferă străină, ba chiar dușmănoșă nouă, — le lipsește cultura națională, cu care lam dori să ne vedem împodobite mamele și soșile!

— „Zestre n'are îngerașul mamei, are însă în schimb o creștere de pansion și o cultură înaltă, care face mai mult, ca ori-ce zestre“, — astfel raționează o mamă modernă!

Förte frumos și mulțamim de zestre! Dar nouă tinerilor romăni, — să mă scusați iubii colegi, că fără plenipotență vorbesc în numele mai multora, — nu ne lipsesc numai meștere în aranjarea de „soiree“, cine trebuie un tovarăș credincios, ca împrumutat să ne ușurăm greutățile vieții.

Noi suntem săraci, căci după-cum și D-Ta potrivit observi, studiem cu știpendii, și apoi să nu credă cineva că ajungėnd potracări, medici, sau profesori ne-am scăpat de sărăcie. De abia am ajuns ca cu mare greutate s'o ținem pitulată de fața lumii, iar ca să putem trăi cu o soție care în loc de zestre ne aduce „crescere de pansion și cultură (?) înaltă“ ar trebui, ca și după căsătorie să ni se conferească vre-un știpendiu.

Durere însă, fonduri de aceste nu avem de present, și nici în viitor nu ne putem măguli măcar cu nădejdea de-a avea.

Nu aprob, — după cum și în disertație am desaprobat, — procedura acelor tineri, cari umblă exclusiv după zestre și în iubirea lor de argint se dejosesc până la căsătorii cu fete din neam străin. În urmare compătinesc din inimă pe d-șöra, care deși era „fată cultă, frumoșă, plăcută și bogată, totuși s'a întors acasă din ba-

luri și societăți romănesce cu rele souveniri, ba chiar lăcrămând“.

Ce tineri ignoranți și puțin inițiați în secretele cărții funduare, se află în părțile D-Vöstre!

Însă știi ce impresiă a lăsat răspunsul D-Tale asupra mea? Că din tötă disertația „prea riguroșă“ nimic nu Te-a atins așa dureros, ca acusa ridicată de mine în contra „Closterelor“. Răspunsul D-Tale se începe: „Cu indignare resping imputările făcute din partea D-Tale la adresa fetelor, crescute în „Closter“, și să sfârșește: „Complimentele D-Tale făcute sexului frumos, crescut în „Clostere“, te rog a-le reține“...

Înțeleg; te-am lovit stimabilă Romăncuță, în sentimentul de venerațiune, pe care cu toții i-l avem față de băncile șölei, în cari am șeđut!

Cu tot respectul ce-l am pentru sentimentele D-Tale de venerațiune, iartă-mă, dacă din nou voiu accentua, că din punct de vedere național, institutele aceste, — conduse de „preacuvioșe Maice“, turbanate în fel și formă, — pentru societatea romănescă sunt o adevărată plagă! Și deörece D-Ta „cu indignare“ respingi imputarea mea, numai puțin indignat sunt eu, tocmai pentru-că îți pot dovedi cu casuri concrete aserțiunea pomenită.

Eu am țis: „Cunosc fete, cărora în familie li-s'a dat o creștere adevărat romănescă, dar întrănd în „Closter“ într'atata li-s'a sucit și întunecat consciința cu învățături bizare-jesuitice, încăt reîntörse acasă n'au voit să mai cerceteze nici biserica noastră strămoșiască, pentru-că după principiile papistase, acolo nu află mântuire“. (Tel-Rom. Nr. 62. 1899.)

D-șörele aceste, — pe cari le cunosc personal, — sunt ficele unui onorabil avocat român din Bihor. Casul ni-l a povestit fratele lor, coleg cu mine la Universitate. „Nomina sunt adiosa“, dar cerėnd trebuința și avėnd autorisația lor le voi spune cu numele!

(Va urma).

NOUTĂȚI

Personal: Eminentia Sa Archiepiscopul și Metropolitul nostru Ioan, însoțit de Ilustr. Sa dl vicar arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu, a plecat cu trenul de ieri dimineața la Blaj, spre ași împlini o plăcută datorie: de-a cerceta la reședința sa pe E. S. Inaltpreasfințitul Archiepiscop și Metropolit Dr. Victor Mihályi, carele l'a onorat cu înalta-i-vizită încă la Arad; iar astăzi s'au reîntors la Sibiu.

Chirotoniri. Eminentia Sa Inalt Preasfințitul nostru Archiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu a promovat, în 17 și 18 Septembrie c., întru presbiteri pe clericii absoluiți: Victor Oțoiu și Stefan Nicola; pe cel dintăiu pentru parochia Mesentea (tract Alba-Iulia), iar pe cel din urmă pentru parochia Galați (tract. Abrudului).

M. S. Regele Carol se întörce în țară pe la 25—26 Septembrie. Suveranul este pe deplin restabil.

M. S. Regina Elisabeta însă va mai continua, probabil cât-va timp, cura începută la München.

Favoruri pentru Poloni. Inima nobilă și milostivă a Țarului Nicolae, se vede că e deschisă deopotrivă pentru tóte popórele imperiului seu. Bieții Poloni, mult amărțiți și asupriți până acum de regimul urs, au aflat și ei în noul domnitor un generos protector. Le acórdă și lor tot mai multe favoruri. Și acesta cu deosebire dela ultima sa vizită la Varșovia. De acum înainte nu se va mai pedepsi cel ce cetește cărți polone, sau vorbește limba polonă ori o propagă. După cum anunță o fōiă din Varșovia, s'a lansat un cercular, prin care se îmbie mai mare teren cultivării limbei polone în șölele poporale. Studiul religiunii se va preda în limba polonă, ear pentru studiul limbei însăși se prescriu de aci înainte 6 öre pe sėptemână în loc de trei.

Perfecțiunea telegrafiei. Se anunță din Budapesta, că doi inventatori unguri Pollák și Virág au reușit să potenteze iuțela expedării depeșilor într'un grad förte

mare. Experimentarea cu noul aparat telegrafic s'a făcut dîlele acestea între Berlin, unde s'a dus Pollák cu un aparat, și între Budapesta unde a rămas Virág, fiind prezenți experți de autoritate recunoscută. Succesul a fost splendid. Cu noul aparat se pôte depeșa în 10 secunde 223 cuvinte și într'o oră 80,000 cuvinte, limita extremă a posibilității.

Nouă linia între București și Sofia. Dîlele trecute s'a inaugurat, cu frumoșe serbări, nouă linia ferată București-Nicopol-Sofia, linia de mare importanță pentru dezvoltarea legăturilor de comunicație între regatul român și Bulgaria.

Agata Bârescu în Bistrița. Celebra noastră tragediană și-a terminat ciclul de 7 reprezentațiuni în teatrul german din Bistrița. Succesul, ca pretutindena, a fost și aci splendid. A fost întimpinată cu însuflețite ovațiuni, din partea străinilor și cu deosebite a Românilor din Bistrița și jur.

Tubulele cărților postale. Ați se împlinesc 30 de ani decând a eșit în circulație prima cartă postală aici la noi în țară. Ideea practică și spirituală de a îmbunătăți astfel comunicația lumii, e de altfel a unui șef de postă german, cu numele Stephan, care la o conferență postală din 1865 a prezentat un plan bine chibzuit de acest fel. Findu-i primită ideea, cărțile postale au început a se lăși în totă lumea și au ajuns și la noi. Ați cărțile postale au produs o transformare colosală în comunicația lumii și au devenit aproape un factor cultural. Tirajul lor e uriaș și la noi, și prin inventarea cărților postale ilustrate de totă forma, se mărește și mai grozav. În posta ungară circulă pe an cam 50 milioane de cărți postale, în valoare aproape de 2 milioane fl.

A treia tragere la sorți publică a scrisurilor fonciare de 5% ale institutului de credit și de economii „Albina”, a urmat în 29 Septembrie 1899 în prezența domnului notar public reg. Gavril Zagoni și a doi membri ai comitetului de supraveghiere al institutului. S'au tras, în valoare totală de Corone 59,000, următorii numeri:

la 500 Corone: Nr. 13, 14, 16, 40, 124, 135, 149, 163, 189, 223, 225, 232.
la 1000 Corone: Nr. 35, 122, 123, 133, 153, 189, 206, 216, 234, 242, 247, 263, 288, 314, 319.

la 2000 Corone: Nr. 31, 47, 103, 104, 139, 187, 216, 239, 250, 278, 292, 404, 456, 487, 504, 546, 613, 626, 649.

Cu începerile dela 1 Aprilie 1900 aceste scrisuri fonciare se rescumpără la cassa institutului în Sibiu, la Filiala sa în Brașov, la „Wechselstuben-Actien-Gesellschaft „Mercur”, la „Wiener Filiale der „Zivnostenská banka pro Cechy a Moravu” în Viena și la „Pester ungarische Commercial-Bank,” Budapesta, în întreaga valoare nominală împreună cu interesele curente; aceșii se rescumpără și mai înainte ori-când prin escomptare, sau se pot schimba cu alte scrisuri fonciare după cursul dîlei.

Cu 1 Aprilie 1900 încetă interesele lor mai departe, și cuponii de interese scădători mai târziu, dacă la prezentarea scrisurilor fonciare lipsesc, se subtrag din suma acestora.

Din scrisurile fonciare eșite la sorți la tragerile de mai înainte, nu s'au prezentat încă pentru rescumpărare următoarele:

la Corone 500: Nr. 7, 15, 21, 31, 116.
la Corone 1000: Nr. 86, 286.
Sibiu, în 29 Septembrie 1899.

Diracțiunea.

Statuea lui Lesseps, ce se va ridica marului întreprindător al canalului Suez, a fost transportată, nu de mult, pe o corabie, la Port-Said, unde în 5/17 Nov. a. e. va fi inaugurarea ei. La această zi se împlinesc adevă 30 de ani dela deschiderea importantului Canal-Suez.

Corabia ce transporta colosala statuă, își continua drumul, după ce plecaseră din Plymouth, când în golful Gascogne a fost surprinsă de o grăznică furtună. Ciclonul culcă corabia pe cote și cele 17.000 kilogr. de bronz, care formeză diferitele fragmente ale statuei, alunecară și ele, urmând direcțiunea corăbiei, care nu se mai putu ridica. Cu tote sfortările făcute, a fost peste puțină, ca vasul să fie ridicat în poziția sa naturală. În această stare, corabia se reîntorse cu forțe mari greutăți la Plymouth, unde echilibrul ei a fost restabilit și corabia și-a continuat apoi călătoria.

Mulțumită. La înfrumusețarea bisericii noastre din Marpod, a binevoit a contribui Dîmna Lucia A. Bologna n. Pușcariu, trimițînd cele 4 icone principale la altariu, în

valore de 100 fl., lucrate tôte de Dîmna Dr. Murășan Brașov, apoi o candelă de argint, în preț de 30 fl.

On. Familii: Ana Dr. Moga, G. Dima și Bădilă, din Sibiu, au donat sŃtei biserici 3 perdele fôrte trumôse pectru ușile altariului.

Comitetul parochial exprimă marimimozilor donatori, precum și Stim D-ne Dr. Murășan, cea mai sinceră mulțumită.

Earăși dragostea, vecinica dragoste a pus arma ucigașe în mîna unei tinere ființe din București. Precum spun foile din țară, d-sora Metaxa, de 17 ani, una din frumoșele Bucureștiului, iubea cu pasime pe un tiner locotenent dela Roșiori. Amorul ei a aflat resune în inima elegantului oficer. Amîndoi așteptau momentul fericit, când vor putea fi unul altuia. În dîlele trecute înse gîngăsa amoresată a găsit pe masa bolnavei sale mame, o epistolă dela locotenent, în care i-spune că părinții lui nu-și dau consimțemîntul la căsătorie.

Frumoșă Metaxa izbucnește de odată în hohote de plîns, de parea că i-se sfășie inima. Cîte-va minute de grăznică torturi sufletești, și frumoșă tinără fuge în salon, ia un revolver de calibru mic și fără nici o ezitare își descarcă un glonț în tîmpla drăptă. Acum e între viață și môrte.

Blanchete nouă de cambii. Conform unui ordin al ministrului ung. de comerț, dela 1 Octomvre tîmbrule de cambii au fost schimbate din florini și creștari, în corone și fileri (bani), cum au fost schimbate celelalte tîmbrule. Pentru a încunjura dar plățirea unei amende ca pedepsă pentru că tîmbrul vechiu nu se mai recunoșce de aici înainte recomandăm fie-căruia, ca începînd dela 1 Octomvre, a. c. să se provadă, la cas de trebuință, cu blanchete de cambii nouă cu tîmbru în corone și fileri.

Piere Secuini! Acest dureros strigăt rîsună earăși în o fôie ungurăscă. De astădată înse nu-i România de vină. Pentru că pe Secuini nu numai Românul îl prăpădeșce, ci și mîna lui Dumneșcu! Cum ei adevă în mare parte sunt aplicați la stabilimentele de ferestrău, aici în Ardeal și în România, nu arare ori au nenorocirea a fi isbiți și omoriți de trunchiuri grozave de lemne, ce se prăbușesc pe ei. În comuna Csik-Sz.-Domokos nu de mult au fost culcați la pămînt în acest chip vr'o 13 inși, ear în Gyergyó-Ditró abia se mai pot susține orfanii și veduvele celor repuși. Ei, ce să-i faci, dacă nu-s' harnici de alt meștesug. Apoi cine-i de vină? Mulți muncitori români încă au această sôrță, dar nu se scôlă contra vocii lui Dumneșcu!...

Sinucidere cu fôrfecei. Amară sôrță a lovit pe un biet negustor din Budapesta, cu numele Reiter Mór. Ôrecând avea stare bună și era fericit. Cu timpul înse parcă la ajuns blestemul lui Dșeu. Soția lui a început a zăcea, și nu preste mult a înebunit. Copiile lui încă s'au imbolnăvit, și i-a trimis la țară. Acum nu de mult a ajuns și el rob patului; i s'a umflat întreg trupul.

Alaltăieri nôptea, în desnădejdea sa a luat niște fôrfece lungi de tăiat hîrtie, și pe cînd păzitorul lui durmea și-le-a înfipt în inimă. Cînd păzitorul s'a trezit, nenorocitul se lupta cu môrtea.

Frați la frați. Cu prilejul congresului de țiarisți slav, ținut în dîlele acestea la Cracovia, gazetarii croați au ținut să cerceteze și pe frații lor Slovaci, în T. S. Martin. Slovaci i-au primit cu multă bucurie și în onôrea lor au arangeat bancheturi și petreceri. S'au ținut toasturi entusiaste și s'a cîntat tot în limba slovacă și croată, cum nici nu se putea altfel. Foile ungrești s'au supărat din nou pentru aceste semne de frăție.

Omor pe scena unui teatru. Nu se scie precina faptei criminale ce a comis o actriță pe scena deschisă, într'un teatru din Newyork. Se reprezenta piesa „Plaster of Paris”. Un actor de frunte, Francisc Leiden, avea și el rol în actul al doilea. Publicul îl primese cu aplauze. Dar deodată o detunătură grozavă sgudue atmosfera din sală, și publicul stă parcă încremenit în fața întîmplării ce vede. Actrița Morrison, care avea rolul femeese principal, descărcase un revolver asupra lui Leiden. Acela cădu ca trăznit, ear ea slobozi al doilea foc asupra lui. Peste cîteva minute actorul expia, ear ucigașă pentru a-i pecetlui môrtea, i mai slobozi un glonț prin fâlci. Apoi mândră și cu sânge rece eși după culise, unde o aștepta bărbatul ei. Publicul abia acum se desmeteci și înțelese cele întîmplate. Și probabil, misterioșă ucigașă și lua resplata crimei sale

din partea publicului înverșunat, dacă gar-diștii iute nu-și făceau datoria, deținîndu-o, pe ea și pe bărbatul ei, care, se vede, a su-muțat-o la fapta comisă.

În loc de închisore — la balamuc. În sfîrșit a ajuns cruda Nemezis pe studentul tehnic din Budapesta, George Kalapits, a cărui ocupație predilectă era înstrîinarea de paltone iarna, și de biciclete vara. A ajuns la recore. Tatăl tînerului însă, pe motiv că în familie mai mulți sufer de bôle mentale, a cerut să se viziteze starea sufleteșcă a fiului seu. Judecătoria a ordonat examinarea, și medicii au aflat că tînerul Kalapits pătîmese de cleptomanie, și astfel nu pôte fi supus cercetării penale. Afînd despre această sentință „favorabilă”, tînerul din temniță a concipiat cîtră tatăl seu următorea scrisore inspirătore de nădejdi: „Tată dragă. Mă grăbesc a-ți face cunoscut, că medicii m'au declarat nebun, și astfel nu preste mult voi fi între voi!... Vestea „îmbucurătore” însă în forma acesta n'a putut ajunge la cunoscînța îngrijatului părinte; procuratura a pus mîna pe scrisore, și fiind că aceea nu parea a fi fîtul unor creeri smintîți, a înaintat totă tréba la consiliul medical de justiție, spre supra-examinare. Și auți colo, acest for încă n'a voit să strice bucuria tînerului de mare nădejde; l'a declarat de „bolnav”, sistînd ori-ce pucedere penală mai departe contra lui, îndrumându-l însă în loc de temniță, la balamuc!..

Explosia unui vapor. Se vestește din Constantinopol, că în 7 l. c. în momentul sosirii în port a vaporului „Regele Carol”, decosta tocmai atunci vaporul „Pera” al societății „Deutsche Levante Linie”, ajutat de cîtră un remorcher, ca în tot-d'a-una. Acest remorcher era vechiu și nu mai avea forța de a trage un vapor de mare tonagiu, cum este „Pera”. Din această cauză mașinistul a dat o atmosferă mai mare de cât putea suporta mașina. La un moment dat, înaintea vămii remorcherul a explodat și a aruncat persoanele ce compuneau echipagiul, la o mare înălțime. Victimele au cădut în mare și s'au înecat. Detunătura a fost atât de tare, că s'a auțit la o distanță fôrte mare, așa încât lumea inspăimîntată, neștiind cauza, a început a închide magazinele, în credință că Armenii seu resculat. S'a constatat, că victimele explo-dării erau cinci, din cari căpitanul, doi mate-loși și doi mecanici. Afără de aceștia se mai spune că se aflau doi tineri pe vapor, cari au fost și ei înecați.

Vanderbilt, milionerul american, mort nu demult, a făcut următorele dispozițiuni testamentare, încât privesce familia sa: Vêduva rămasă va primi o subvenție anuală considerabilă și va folosi venitul bunurilor colosale a palatelor din New-York și New-Port. Fie-care băiat va moșteni 50 milioane franci. Doi copii mai tineri vor împărți între sine averea imobilă. Lăsămîntul lui Vanderbilt se urcă la 800 milioane fr. Reposatul moștenise dela părinți o avere de 400 milioane, și în 14 ani o chivernisî așa încât aceea se duplică.

O a doua madame Rigó. Istoria acesteia nu e picantă; și e mai mult tragică, decît comică. S'a întîmplat și acesta în Paris, în țara prințesei Chimay. Eroina ei este o contesă bogată de 70 de ani, cu numele R e i m e, ear eroul un țigan Baki Gyula, impresarul unei bande de lăutari, tot din Ungaria, ca și Rigó! Contesa a cunoscut pe țigan într'o cafeana unde acela cînta. Și nu știu cum, cum nu, focul stins de mult s'a aprins earăși în hîrca de 70 ani; s'a îndrăgostit turtă în țiganul chipes. Numai cît țigăul ei amor a costat o amar!.. Țiganul, firesce, n'a refuzat grațiile bêtăranei îndrăgostite, și a mai luat lîngă sine pe doi compatroși de ai săi, a căror chemare era să țină isonul și să alimenteze focul aprins al iubirei contesei. În această companie își petrecea bogata înamorată vremea, chefuind și cheltuind cu miile în tôte serile. Dela o vreme însă s'au cam mărit sumele tocate, și într'o dîi s'a pomenit numai că iubitul ei Baki nu-i... a dispărut din Paris. Cu această deodată însă s'a șters și amorul din inima ei față de țigan, și în locul lui s'a în-cuibat dorul răsunării. Contesei îi lipsea acum vre-o 70,000 franci. A făcut iute arătare la judecătoria pentru escrocherie. Tribunalul din Paris a osândit pe Baki la 3 ani închisore! Contesa însă nu s'a mulțumit cu atîta; și fiindcă necredinciosul ei amant ceruse odată sume mai însemnate dela ea pentru a cumpăra nisece moși aici în Ungaria, l'a urmărit la tribunalul din Budapesta, care tocmai acum pertracteză acest scandal romantic. Baki negă totul, (câci dör pentru aceea e țigan!) și spune că el nu știe să-i fi dat contesa bani, și cei care i-a avut i-a găsit ascunși în buzunarele vesmintelor sale!..

Notița literară.

Am primit la redacție:

„Istoria și starea actuală a zînuștelor române,” de naționalitate vol. II. (A roman nemeztiségi törekvésék története és jelenlegi állapota) de Jancsó Benedek, Budapesta 1899. Acest op, compus cu mult aparat științific din partea unui bărbat, care și-a făcut de problemă specială cercetările istorice referitoare la Români, se estinde pe 800 pag. ca o continuare a primului volum apărut în 1896, și conține materialul dela suirea pe tron a împăratului Iosif II până la încheierea revoluțiunei din 1848/9.

Apel și povețe.

— în privirea esposițiilor din Sibiu. —

După-cum am vestit deja publicul nostru, Reuniunea română agricolă va aranja în Sibiu, în decursul lunii Octomvrie c. n. două esposiții, una de pôme, struguri și derivatele lor și alta de vite, în scopul vedit al propășirii în economia vitelor, în pomărit, și ramurile înrudite.

Esposițiile premergătore de vite și de pôme, deși ținute în margini înguste, au imbiat obștei înfrunite cel mai nimerit prilej de a se încredința ea însăși, că în ale economiei au rămas departe înapoi și că una din două: sau continuă cu înderătnicie în căile ruginitului obicei, care amenință cu imbrâncire sub povara sărăciei, sau începe să aplice mijlocele și sfaturile destinate a-i rîsplăti cu prisos munca și jertfele aduse.

Acum, că se fac două esposiții de odată și în cerc mult mai larg, îndeosebi că se vor împărți premii neasemênat mai bogate ca altele și că astfel mare cinste în fața și aușul mulțimei, — așteptă pe economii harnici și iscușiți, îndreptățiți e dorința noastră să vedem esposițiile îndeșuite de vite, pôme, struguri ș. c. l. și cercetate de popor cât mai numeros.

Ne vom face și astă-dată datorința în deplin, noi, cari am primit sarcina cărmuirii, între altele prin demonstrări practice și povețe, din cari folose va trage mulțimea adunată. Membrii comitetului aranjator și ai juriului, suntem încredințați, vor face și dînsii totul ce le stă în putință.

Esposițiile însă e scuit că pot isbuti numai și numai dacă mulți lucră împreună, în conglăuire frățeșcă.

Este dar' întemeiată rugarea întezitoare, ce adresăm cîtră proșii, învătătorii și toți cărturarii noștri, să premergă cu bun exemplu, trimițînd însiși vite, pôme, struguri și c. l. și îndemnând mulțimea și mai ales frunțașii să urmeze.

Programele, ce se vor publica, indegeteză felul și cerințele obiectelor de espus. Rămâne să adaugem câteva povețe, cari se înlesnesc atingerea scopului. Ce privesce vitele, se vor premia cele tinere, bine croite, de soiu curat indigen și mai ales de soiu Pinzgau, chiar și fiind puțin îngrășate.

Cai, rîmători, capre, galițe și albine nu se espun astă-dată.

Învătătorii noștri ar sêvrși o faptă vrednică de totă lauda, dacă ar trimite colecții întregi de pôme, cuprîndînd tôte soiurile târșii, ce se prăsesc în comuna fiecărui, apoi struguri și derivatele lor (bețuri, licțar, oțet ș. c. l.

Prețioșe sunt mai ales colecțiile însoțite de numiri esacte și de câte o tabelă cu date statistice asupra pomilor și rōdelor lor din comuna întregă. Colecțiile de struguri, vinuri, compoturi și așa mai departe, cum și datele asupra vieritului vor fi deasemenea binevenite. Colecțiile bogate și întregi se vor privi ca vrednice de întăiele premii.

Impachetarea se se facă cu deosebită îngrijire. Mai potrivite sunt pentru scopul acesta coșurile (corfele) și lădițele de formă lătărășă. Fructele îndeșuite bine se vatămă mai puțin decît fiind resleț împachetate.

Volnici sunt esponenții a imbia spre vînzare, însiși sau prin comitetul aranjator, vite, pôme, vinuri ș. c. l. Probele espuse se fie întocmai la fel cu marfa de vîndut, că-tătîmea și prețul se alătură pe un bilet sau tablăță mărișoră.

Din vînzarea fructelor și altor obiecte din această grupă s'ar putea acoperi o parte din speșele împreunute cu aranjarea esposițiilor. Și fiindcă Reuniunea aduce mari jertfe prin aranjarea esposițiilor, — esponenții sunt rugați a dăru obiectele espuse Reuniunei. Cine nu, va face arătare, spre a i-se da înapoi.

Și până la publicarea programelor speciale adresăm cîtră cărturarii noștri frățeșca dragoste, să binevoiască a se constitui în fie-care comună sub conducerea preotului sau a învătătorului în comitete locale, cari să adune obiectele de espus și să îndemne la participare. Rapôrtele despre instituirea acestor comitete, se se trimită la adresa Reuniunei, cum și diarelor noastre.

Sibiu, 24 Septemvrie 1899.

Comitetul central al „Reuniunei române de agricultură din comitatul Sibiului”
Demetriu Comșa, Victor Iordășianu,
președinte secretar

Ad. Nr. pp. 601/1899

[200] 1—3

Concurs

Pentru întregirea posturilor de învățători la școlile din comunele Cara, Feneșel și Rogojel, se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Salarul anual e 300 fl. pentru fiecare post și cuartir liber în edificiul școlii.

Doritorii de a concura la aceste posturi, au să-și așternă, subscrisului, până la termenul sus indicat, suplicile de concurs, instruite în sensul normelor în vigoare.

Oficiul protopresbiterat rom. gr.-or. al Clujului, în conțelegere cu respectivele comitete parohiale.

Cluj, 10 Septembrie 1899.

Tuliu Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 941—1899

[201] 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Verd, protopresbiteratul Agnita se escrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 341 fl. 90 cr.

Reflectanții la acest post au să-și înainteze cererile lor concursuale, instruite conform legilor în vigoare, subsemnatul oficiu protopresbiterat, în termenul deschis, având a se prezenta în vre-o Duminică sau Sărbătoare, în biserică din Verd, spre a face cunoștință cu poporul de acolo.

Nocrichiu, în 24 August 1899.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al tractului Agnita, în Nocrichiu (Ujegy-ház), în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Nicolau Moldovan,
adm. prot.

Nr. 416

[203] 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Tărtăria, ppresbiteratul Sebeșului, în urma ordinului Preavenatului Consistor Archidieceșan, dtto 14 August a. c. Nr. 6043 B. se publică pentru a treia-ora concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu această parochie, dau suma anuală de 428 fl. 40 cr., despre cari se pôte lua informațiune mai detaliată dela oficiul protopresbiterat.

Darea și ecivalentul erarial după perția canonică, e dator să le solvască parochul.

Concurenții au să-și așternă cererile instruite conform normelor în vigoare, până la termenul prefipt, subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Sebeș, 21 August 1899.

Oficiul protopresbiterat al Sebeșului, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Sergiu Medean,
protopresbiter.

ad Nr. 463—1899.

[206] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III. Bărășci cu filia Săcel, din protopresbiteratul tractului Hațeg, se escrie concurs, în sensul ordinului Prea Veneratului Consistoriu, cu datul de 13 Iuliu a. c. Nr. 6153 Bis. cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch dau un venit anual sigur de 400 fl. v. a. sau 800 corone.

Concurenții au să-și înainteze petițiunile concursuale, instruite conform legilor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiterat;

și să se prezenteze odată în fața locului, spre a-și arăta desteritatea în cântările bisericesti și în predică.

Comitetul parochial din Bărășci cu filia Săcel, în conțelegere cu oficiul protopresbiterat.

Hațeg, la 10 Septembrie 1899.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Hațegului.

Titu V. Gheaja
protopresbiter

Nr. 465—899.

[202] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a treia Ucea inferioară, protopresbiteratul Avrigului, se escrie prin această concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Rom.“

Emolumentele împreunate cu acest post s'au satorit în ședința comitetului parochial din 8 Iuliu 1899, despre cari concurenții și pot lua informațiune dela comitetul parochial.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch, să-și substernă cererile concursuale instruite conform stat. org. și a regulamentului pentru parochii la oficiul protopresbiterat gr.-or. al Avrigului (posta Avrig, Felek, Szebenvár-megye) până la termenul susindicat.

Avrig, 18 August, 1899.

În conțelegere cu comitetul parochial gr.-or. respectiv. —

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Avrigului.

Ioan Căndea
protopop

Nr. 493—1899

[204] 1—3

Concurs repetit

În sensul rezoluțiunii consistoriale dtto 22 Septembrie 1898 Nr. 6854 Bis. — pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a III-a din comuna Almaș-Seliște, protopresbiteratul Iliei, se escrie acum a treia-ora concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Român“.

Cu acest post sunt împreunate venitele regulate prin comitetul parochial la 5 Iunie 1897 — care venite compute în bani, dau suma de 377 fl. anual.

Informațiuni mai deaprobe se pot lua dela comitetul parochial respectiv și dela acest oficiu protopresbiterat.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne cererile lor concursuale instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiterat până la termenul sus indicat.

Iliia, la 12 August 1899.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Avram P. Păcurariu
protopresbiter

Nr. 536/1899

[199] 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de paroch în parochia vacantă de clasa a III-a Valea-Epii în protopresbiteratul Geógiului, se deschide concurs a doua-ora, cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 400 fl. 88 cr.

Doritorii de a ocupa acest post, să-și trimită cererile concursuale instruite conform normelor prescise, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Hondol, 13 Septembrie 1899.

Oficiul protopresb. gr.ort. al tractului Geógiului.

Vasilu Pipos
protopr.

Nr. 243 1899.

[196] 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea parohiei vacante de a II. clasă Pa'loș în protopopiatul Cohalmului, se escrie priu această concurs cu termen ne 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch dau un venit anual de 622 fl. 30 cr.

Doritorii de a reflecta la acest post, să-și așternă suplicile concursuale instruite după normele din vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiterat, în termenul prescise.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Cohalmului, în conțelegere cu comitetul parochial.

Cohalm, 22 Iunie 1899.

Nicolau D. Mircea
protopresb.

Nr. 20/1899 com. par.

[197] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului al II de învățător la școla gr.-or. confesională din Slimnic, protopresbiteratul Sibiiului, se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare, pe lângă următoarele emolumente:

a) salar anual 300 fl. plătibil: 244 fl. ajutor dela stat și 56 fl. din repartițiune dela popor,

b) cuartir liber, eventual relut în bani corăspunător,

c) 2 orgii de lemne pentru încălțit,

a) jumătate folosința a grădinei de pomărit.

Dela concurenți se recere a se prezenta în o Duminică sau Sărbătoare înainte de alegere în biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântări și tipic; va fi deobligat a conduce o strană în biserică în Dumineci și Sărbători, având a înainta cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare la of. protopresbiterat concernent până la termenul indicat; după acest termen se va

efectui imediat alegerea și învățătorul ales va avea a-și ocupa postul seu.

Din ședința comitetului parochial ținută în parochia Slimnic la 12/24 Sept. 1899.

Clemente Nicula,
par. și preș.
Nr. 884.**Simion Masca,**
notar

Vădit și aflat în ordine.

Sibiiu, 14 Septembrie 1899.

I. Papiu,
protopresb.

Nr. 131—1899.

[193] 3—3

Of. ppresbit.

Concurs repetit

Pentru îndeplinirea postului vacant de paroch din parochia de clasa a III-a Curtuius, prin această se deschide concurs nou cu termen de 30 zile dela prima lui publicare în „Telegraful Român“.

Dotățiunea împreună cu acest post, sunt venitele fixe din parochia, cari tôte dau suma de 252 fl. 10 cr. și despre cari se pot lua informațiuni mai detaiate dela subsemnatul oficiu protopresbiterat, precum și dela comitetul parochial.

Concurenții au a-și așterne petițiunile, instruite conform legilor în vigoare, la subscrisul în termenul deschis.

Deeș, 26 Iuliu, 1899.

Oficiul protopresbiterat al tractului gr.-or. Deeș.

Teodor Herman
protopresbiter**Pălării de dame**

de cele mai noue mode, precum și toți articolii din ramul modelor, oferă subscrisa în alegere abundantă, cu prețuri moderate.

Cu distinsă stimă

Henriette Frank,
modistă.**Strada Măcelarilor Nr. 5.**

[205] 1—3

Au apărut și se află de vânzare:

Semințe
din
Agrul lui Christos.**Cuvântări bisericesti**

pe tôte Duminecile, prasnicele și sărbătorile de peste an etc.

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă,
în trei tomuri.Tom I.: **cuvântări pe tôte Duminecile de peste an.**

Prețul broș. fl. 1.50 sau Lei 4. și porto recom. 25 cr.

tôte tomurile broș. fl. 4.— sau Lei 10.

Tipografia și librăria Archidieceșană
Sibiiu.

Avem de vânzare următoarele scrieri de

Teodor V. Păcățian:**Principiile politice,** după Dr. F. de Holtzendorff broș. à fl. 2.—**Libertatea,** traducere după I. Stuart Mill broș. „ 1.—**Lupta pentru drept,** trad. după Dr. R. de Ihering broș. „ „ 1.—

Cu trimiterea prin postă plus 5 cr.

Tipografia și librăria archidieceșană,
Sibiiu.